

AZ UTOLSÓ VACSORA

Annyi minden izgalmas dolog történik egy ünnepi ebéd, vagy vacsora alkalmán. Gondolj csak arra, amikor valakinek a születésnapját ünneplitek odahaza. Talán ilyenkor az ünnepeket kedvenc étele kerül az asztalra, s a végén legtöbbször tortát eszünk, persze csak azután, hogy az ünnepeket elfújta a gyertyákat, amelyek a torta tetején égnek.

Ilyenkor nem sietünk, egy ünnepi közös étkezés során beszélgetünk, fényképeket készítünk, ajándékot adunk és kapunk. Akár több órát is együtt töltünk a szépen díszített asztal körül.

Mai is egy ünnepi vacsoráról fogunk hallani a Bibliából, a történetben szereplő ünnepi asztalon is különleges dolgok voltak. Nem torta, mert nem születésnapot ünnepeletek Jézus és a tanítványai.

Húsvét volt, az az ünnep, amire mi is készülünk ezekben a napokban.

Mi minden különleges dolog volt az asztalon? Hát, többek között kenyér és bor.

Ó, de hát mi különleges van a kenyérben és a borban? Hiszen kenyeret szinte minden nap eszünk és bort is ihatnak a felnőttek nem csak ünnepnapokon, bár legtöbbször csak akkor szoktak.

Ismerjük meg a történetből, hogy miért is volt fontos és különleges a kenyér és a bor azon a húsvéti vacsorán, amelyet Jézus halála előtt fogyasztott el a tanítványaival.

Húsvét ünnepe volt. Ilyenkor Jézus népe arra emlékezett, hogy Jézus születése előtt sok-sok száz évvel, Isten csodák sorozata által kiszabadította a népet az egyiptomi rabszolgaságból. Nem voltak szabadok, hanem sokat bántották őket és nagy nehéz munkát kellett végezniük nap, mint nap. Isten azonban megszabadította őket ebből az állapotból.

Erre emlékeztek húsvétkor, Jézus és tanítványai is. Az ünnepnek fontos része volt az esti közös lakoma, vacsora. Ilyenkor bárányhúst ettek. Az asztalra torma, petrezselyem, tojás, dióval kevert reszelt alma is került. Mindegyik étel valamire emlékeztette őket. A csípős torma a könnyekre, amelyet az egyiptomi szolgaságban ejtettek.

Az asztalon ott volt a bor és kenyér is. Azonban a bort nem csak a szomjúságuk csillapításra itták. Négyszer is imádkoztak, mielőtt kortyoltak volna belőle. Az ünnepi kenyér most másmilyen volt, mint amit naponként ettek. Egészen lapos és száraz, amikor tört belőle valaki, akkor azt szinte hallani lehetett.

Vacsora során Jézus egyszer csak megfogta a kenyeret és elkezdte megtörni és szétosztani a tanítványai között. Ezt mondta neki:

Ez a kenyér olyan, mint az én testem, amely nem sokára a kereszten fog függeni.

Miután tanítványok szétosztották a kenyeret maguk között, Jézus vette a poharat is, amelyben a bor volt. Ezt is körbe adta és ezt mondta.

Ez a bor olyan, mint az én vérem, amely nem sokára kifolyik a kereszten, hogy bűnbocsánatot szerezzen az emberiség számára.

Miután a tanítványok ettek a kenyérből és ittak a borból, Jézus azt is megparancsolta nekik, hogy feltámadása után, ezentúl újra és újra törjék meg a kenyeret a tanítványok és osszák szét maguk között, valamint ezt tegyék a borral. Így emlékezzenek Jézus halálára és feltámadásra.

Nem csak a tanítványok engedelmeskedtek Jézus parancsának, hanem mi is, Ezért osztjuk ki az „úrvacsora” alkalmával a gyülekezet felnőtt tagjai számára a kenyeret és bort. Mi is arra emlékezünk, hogy úgy szeretett minket Jézus, hogy meghalt értünk és feltámadásával örök életet szerzett nekünk.

Jézus és tanítványai az utolsó vacsorán

Keressd meg a kép alatti mezőben látható tárgyakat a nagy képen!